

6. CELOSVĚTOVÝ KONGRES PCA

Ve dnech 30. 6.-9. 7. 1995 se konala v Řecku (Leptokarya) v pořadí již 6. celosvětová konference PCA (Person Centered Approach) nazvaná "SIXTH PCA FORUM". Celkem přijelo asi 300 účastníků ze 30 zemí celého světa (z ČR nás bylo 11). Kromě psychoterapeutů zde byli učitelé, vedoucí pracovníci, zástupci armád, zaměstnanci v sociálních službách, umělci, zástupci některých církví apod. Slavnostní zahájení a úvodní přednášky byly v kongresové hale Aristotelian University v Thessaloniki. Další pobyt a odborná jednání již probíhala v přímořském městě Leptokarya v hotelu Olympian Bay.

Odbornou osou konference byly pracovní sekce - workshops. Probíhaly paralelně, a to vždy v 6 řadách. Každý workshop trval 2 hodiny. Jejich charakteristikou byla mimořádně pečlivá příprava vedoucích, kteří v úvodní části přiblížili projednávané téma. Příkladem může být workshop C. Alemanyho „Terapeutické aktivní naslouchání a

PCA“. Ukázal rozdíly mezi 2 pojmy - hearing (slyšení) a listening (naslouchání), postup nácviku aktivního naslouchání, interpersonální obtíže s tím spojené, ale i blokády psychoterapeuta samotného (physical area, emotional area, cognitive area.). Workshopy automaticky počítaly s cvičením, vlastními zážitky účastníků z demonstrace a diskusí. Ta bývala bohatá, většinou se jí účastnili všichni přítomní členové workshopu. Celkem bylo předneseno 40 samostatných sdělení, která byla doplněna o 10 diskusních sdělení.

Z přednášek a diskusních příspěvků vyplynula řada poznatků:

- pro PCA je charakteristický stále probíhající vývoj spíše na základě zkušeností s klienty než od "zeleného stolu" nebo laboratoří;

- PCA dnes představuje různorodou a pestrou paletu přístupů: přístup klasicky rogerovský, který se snaží o maximální empatii, akceptaci a kongruenci v praxi, filozofující (filozofie lidské exis-

tence), diferencovaně integrativní - „doplnění“ PCA jinými metodami s ním slučitelnými - relaxační, kognitivní, nácvikové, arteterapie, muzikoterapie (např. přednáška E. F. Zaly „PCA and Creative Process“ či přednáška M. C. Macmillana „The Limits of Therapy“);

- PCA vznikl původně jako jedna z forem individuální psychoterapie, která navazuje na myšlenky a práci amerického psychologa C. R. Rogerse (1902-1987). PCA byl přijat i neterapeutickými profesionálními skupinami (např. příspěvek E. E. Meadowse „Application of Congruence, Positive Regard and Empathy to Work & Organizations“ nebo příspěvek L. Romeka „PCA in Education“);

- PCA je používán v nejrůznějších oblastech ve většině evropských zemí, v Brazílii, Japonsku,

Austrálii, Mexiku (přednáška C. Laga „Cultural limitation of PCA“, přednáška M. Tassanariho „History of PCA in Brazil“).

Na závěr kongresu se konalo zasedání výboru PCA, na němž bylo rozhodnuto o místě konání dalšího, již sedmého kongresu. Ze závěrečného kola, v němž byla i Česká republika, vyšla vítězně Jihoafrická republika. Důvodem této volby byla snaha o to, umožnit účast i rozvojovým zemím z jiných kontinentů.

MUDr. A. Vosečková
VLA JEP Hradec Králové

Do redakce došlo 2. 11. 1995